

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PRÁVNÍHO PŘEDPISU S PŘEDPISY EU

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Navrhovaný právní předpis		Odpovídající předpis EU		
Ustanovení	Obsah	Celex č.	Ustanovení	Obsah
Čl. I, bod 2 [§ 4 odst. 1 písm. a)]	(1) Státní zastupitelství v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným zákonem a) je orgánem veřejné žaloby v trestním řízení a plní další úkoly vyplývající z trestního řádu, nestanoví-li jinak nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.	32017R1939	čl. 22	1. Úřad je příslušný ve vztahu k trestným činům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie, které jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371, jak byla provedena ve vnitrostátním právu, bez ohledu na to, zda by stejné trestné jednání mohlo být podle vnitrostátního práva klasifikováno jako jiný druh trestného činu. Pokud jde o trestné činy uvedené v čl. 3 odst. 2 písm. d) směrnice (EU) 2017/1371, jak byla provedena ve vnitrostátním právu, je Úřad příslušný pouze tehdy, pokud jsou úmyslné činy nebo opomenutí vymezené v uvedeném ustanovení spojeny s územím dvou nebo více členských států a zahrnují celkovou škodu ve výši nejméně 10 milionů EUR. 2. Úřad je rovněž příslušný pro trestné činy související s účastí na zločinném spolčení definovanou v rámcovém rozhodnutí 2008/841/SVV, jak je provedeno ve vnitrostátním právu, pokud se trestná činnost takového zločinného spolčení zaměřuje na páchaní jakýchkoli trestných činů uvedených v odstavci 1. 3. Úřad je rovněž příslušný pro jakýkoli jiný trestný čin, který je neoddělitelně spjatý s trestným jednáním spadajícím do působnosti odstavce 1 tohoto článku. Příslušnost k těmto trestným činům lze vykonávat pouze v souladu s čl. 25 odst. 3. 4. V každém případě platí, že Úřad není příslušný pro trestné činy týkající se vnitrostátních přímých daní

				včetně trestných činů s nimi neoddělitelně spjatých. Struktura a fungování orgánů daňové správy členských států nejsou tímto nařízením dotčeny.
		32017R1939	čl. 25 odst. 1	1. Úřad vykonává svou pravomoc tím, že zahájí vyšetřování podle článku 26 nebo rozhodne, že uplatní své evokační právo podle článku 27. Pokud se Úřad rozhodne vykonat svou pravomoc, nesmějí příslušné vnitrostátní orgány vykonávat vlastní pravomoc ve vztahu ke stejnému trestnému jednání.
		32017R1939	čl. 27 odst. 2 a 5	2. Během lhůt uvedených v odstavci 1 nesmějí vnitrostátní orgány přijmout žádné rozhodnutí podle vnitrostátního práva, které může mít za následek, že by Úřad nemohl uplatnit své evokační právo. Vnitrostátní orgány přijmou v souladu s vnitrostátním právem jakékoli naléhavé opatření nezbytné k tomu, aby zajistily účinné vyšetřování a trestní stíhání. 5. Pokud Úřad uplatní své evokační právo, předají příslušné orgány členských států spis Úřadu a zdrží se provádění dalších vyšetřovacích úkonů týkajících se téhož trestného činu.
		32017R1939	čl. 34 odst. 1 a 2	1. Pokud z vyšetřování vedeného Úřadem vyplyne, že skutečnosti, které byly předmětem vyšetřování, nenaplní skutkovou podstatu trestného činu, pro který je příslušný podle článků 22 a 23, rozhodne příslušná stálá komora bez zbytečného odkladu o postoupení případu příslušným vnitrostátním orgánům. 2. Pokud z vyšetřování vedeného Úřadem vyplyne, že již nejsou plněny zvláštní podmínky pro výkon jeho pravomoci uvedené v čl. 25 odst. 2 a 3, rozhodne příslušná stálá komora bez zbytečného odkladu a před zahájením trestního stíhání u vnitrostátních soudů o

				postoupení dané věci příslušným vnitrostátním orgánům.
Čl. I, bod 6 (§ 12i odst. 3)	(3) Nejvyšší státní zastupitelství je správcem centrální evidence stíhaných osob, v níž jsou za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů, výkonu trestů a ochranných opatření, zajišťování bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech, zpracovávány ze spisů vedených soudy, státním zastupitelstvím a Úřadem evropského veřejného žalobce tyto kategorie osobních údajů: a) spisová značka a označení orgánu, který evidovaný úkon učinil, b) identifikační údaje osoby, proti které se trestní řízení vede, c) identifikační údaje poškozených a dalších osob na trestním řízení zúčastněných, d) právní kvalifikace skutku, pro který se trestní řízení vede, s vyznačením jejích změn a e) rozhodnutí, opatření a příkazy vztahující se k osobě, proti které se řízení vede, včetně údajů o jejich výkonu.	32017R1939 32017R1939	čl. 5 odst. 6 b. 14 recitálu	Příslušné vnitrostátní orgány aktivně napomáhají a podporují vyšetřování a trestní stíhání, jež vede Úřad. Veškerá opatření, metody či postupy podle tohoto nařízení se řídí zásadou loajální spolupráce. S ohledem na zásadu loajální spolupráce by se Úřad a příslušné vnitrostátní orgány měly vzájemně podporovat a informovat s cílem účinně bojovat proti trestným činům spadajícím do pravomoci Úřadu.
Čl. I, bod 7 (§ 12j odst. 1 a 6)	(1) Ministerstvo vnitra poskytuje státnímu zastupitelství a Úřadu evropského veřejného žalobce pro výkon působnosti podle tohoto zákona a dalších právních předpisů a) ... (6) Policie České republiky poskytuje státnímu zastupitelství a Úřadu evropského veřejného žalobce pro výkon působnosti podle tohoto zákona z agendového informačního systému cizinců o cizincích údaje, a to a) ...	32017R1939 32017R1939	čl. 13 odst. 1 čl. 28 odst. 4	1. Evropští pověřeni žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem.

		32017R1939	čl. 43 odst. 1	1. Evropští pověření žalobci musí mít možnost získat veškeré relevantní informace uložené ve vnitrostátních databázích pro vyšetřování trestných činů a databázích donucovacích orgánů, jakož i v dalších příslušných rejstřících orgánů veřejné moci, a to za stejných podmínek, jaké se v podobných případech uplatňují podle vnitrostátního práva.
Čl. I, bod 9 (§ 16b odst. 1)	(1) Každý je oprávněn podat stížnost na průtahy při plnění úkolů státního zastupitelství nebo na nevhodné chování státních zástupců, vyšších úředníků a ostatních zaměstnanců státního zastupitelství; proti evropskému pověřenému žalobci lze podat pouze stížnost na nevhodné chování.	32017R1939	čl. 6 odst. 1	1. Úřad je nezávislý. Evropský nejvyšší žalobce, náměstci evropského nejvyššího žalobce, evropští žalobci, evropští pověření žalobci, správní ředitel a zaměstnanci Úřadu jednají v zájmu Unie jako celku, jak ho vymezuje právo, a při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení nevyhledávají ani nepřijímají pokyny od žádné osoby mimo Úřad, od žádného členského státu Evropské unie ani od žádného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie. Členské státy Evropské unie a orgány, instituce a jiné subjekty Unie respektují nezávislost Úřadu a nesnaží se jej ve výkonu jeho úkolů ovlivňovat.
Čl. I, bod 10 (§ 22 odst. 3)	(3) Ministr spravedlnosti informuje evropského nejvyššího žalobce o tom, že státního zástupce jmenovaného do funkce evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce dočasně zproští výkonu funkce podle odstavce 2 a o důvodech tohoto dočasného zproštění. Při dočasném zproštění výkonu funkce státního zástupce jmenovaného do funkce evropského pověřeného žalobce z důvodu kárného stíhání pro kárné provinění související s jeho povinnostmi podle nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce postupuje ministr spravedlnosti podle tohoto nařízení.	32017R1939	čl. 17 odst. 4	4. Pokud členský stát rozhodne, že vnitrostátního žalobce, který byl jmenován do funkce evropského pověřeného žalobce, odvolá nebo mu uloží disciplinární opatření z důvodů, které nesouvisí s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení, informuje evropského nejvyššího žalobce před tím, než daný krok učiní. Členský stát nesmí evropského pověřeného žalobce odvolat ani mu uložit disciplinární opatření z důvodů souvisejících s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení bez souhlasu evropského nejvyššího žalobce. Pokud evropský nejvyšší žalobce nesouhlasí, může dotčený členský stát požádat kolegium o přezkum této záležitosti.
Čl. I, bod 12 (§ 27)	Státní zástupce je odpovědný za kárné provinění. Státní zástupce jmenovaný do funkce evropského žalobce nebo evropského	32017R1939	čl. 17 odst. 4	4. Pokud členský stát rozhodne, že vnitrostátního žalobce, který byl jmenován do funkce evropského

	pověřeného žalobce je odpovědný za kárné provinění v případech, ve kterých to nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce umožňuje; ustanovení této části se na státního zástupce jmenovaného do funkce evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce použijí obdobně.			pověřeného žalobce, odvolá nebo mu uloží disciplinární opatření z důvodů, které nesouvisí s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení, informuje evropského nejvyššího žalobce před tím, než daný krok učiní. Členský stát nesmí evropského pověřeného žalobce odvolat ani mu uložit disciplinární opatření z důvodů souvisejících s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení bez souhlasu evropského nejvyššího žalobce. Pokud evropský nejvyšší žalobce nesouhlasí, může dotčený členský stát požádat kolegium o přezkum této záležitosti.
Čl. I, bod 13 (§ 34b odst. 1)	(1) Dnem, k němuž vznikla státnímu zástupci funkce evropského nejvyššího žalobce, evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce, je státní zástupce dočasně přidělen k Úřadu evropského veřejného žalobce. V rozsahu, ve kterém není státní zástupce jmenovaný do funkce evropského pověřeného žalobce dočasně přidělen k Úřadu evropského veřejného žalobce, plní tento státní zástupce povinnosti státního zástupce podle tohoto zákona. Dočasné přidělení trvá po dobu výkonu funkce evropského nejvyššího žalobce, evropského žalobce nebo evropského pověřeného žalobce.	32017R1939 32017R1939 32017R1939 32017R1939	čl. 13 odst. 3 čl. 14 odst. 1 čl. 16 odst. 3 čl. 17 odst. 1 a 2	3. Evropské pověření žalobci mohou rovněž vykonávat funkce vnitrostátních žalobců, pokud jim to nebrání v plnění jejich povinností podle tohoto nařízení. ... 1. Evropský parlament a Rada jmenují po vzájemné dohodě evropského nejvyššího žalobce na funkční období sedmi let, které nelze obnovit. Rada rozhoduje prostou většinou. 3. Rada, jež rozhoduje prostou většinou, vybírá a jmenuje evropské žalobce na funkční období šesti let, které nelze obnovit. Na konci tohoto šestiletého období může Rada rozhodnout o prodloužení funkčního období o dobu nejvýše tří let. 1. Na návrh evropského nejvyššího žalobce jmenuje kolegium evropské pověřené žalobce navržené členskými státy. Kolegium může navrženou osobu odmítnout, pokud nespĺňuje kritéria uvedená v odstavci 2. 2. Evropské pověření žalobci jsou jmenováni na obnovitelné funkční období pěti let. 2. Evropské pověření žalobci musí být od okamžiku jmenování do funkce evropských pověřených žalobců

		32017R1939	čl. 96 odst. 6	až do svého odvolání aktivními členy státních zastupitelství nebo soudních orgánů v příslušných členských státech, jež je navrhl. Musí poskytovat veškeré záruky nezávislosti a mít potřebnou kvalifikaci a relevantní praktické zkušenosti s vnitrostátním právním systémem. 6. ... Příslušné vnitrostátní orgány usnadní výkon funkce evropských pověřených žalobců podle tohoto nařízení a zdrží se jakéhokoli jednání nebo postupů, které by mohly nepříznivě ovlivnit jejich kariéru nebo postavení ve vnitrostátním systému trestního stíhání...
Čl. I, bod 13 (§ 34b odst. 2)	(2) Ministr spravedlnosti po projednání s nejvyšším státním zástupcem a se souhlasem státního zástupce jmenovaného do funkce evropského pověřeného žalobce stanoví určité státní zastupitelství jako místo výkonu jeho funkce.	32017R1939	čl. 96 odst. 6	6. ... Příslušné vnitrostátní orgány poskytnou evropským pověřeným žalobcům především zdroje a zařízení nezbytná k výkonu jejich funkce podle tohoto nařízení a zajistí jejich plnou integraci do vnitrostátních útvarů pověřených trestním stíháním....
Čl. I, bod 13 (§ 34c odst. 3)	(3) Úkolem správy státního zastupitelství je rovněž vytvářet podmínky k řádnému plnění úkolů evropského pověřeného žalobce.	32017R1939	čl. 96 odst. 6	6. ... Příslušné vnitrostátní orgány poskytnou evropským pověřeným žalobcům především zdroje a zařízení nezbytná k výkonu jejich funkce podle tohoto nařízení a zajistí jejich plnou integraci do vnitrostátních útvarů pověřených trestním stíháním....
Čl. I, bod 13 (§ 34d odst. 1)	(1) Evropský nejvyšší žalobce, evropský žalobce a evropský pověřený žalobce mají v rozsahu, v jakém to nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce umožňuje, stejná oprávnění a povinnosti, jaké jsou stanoveny právními předpisy státnímu zástupci.	32017R1939 32017R1939	čl. 13 odst. 1 čl. 28 odst. 4	1. Evropské pověření žalobci jednájí jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení.... ... Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat

				nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem.
Čl. I, bod 13 (§ 34d odst. 2)	(2) Úřad evropského veřejného žalobce je pro výkon své působnosti oprávněn získávat informace z rejstříků, registrů, evidencí, databází a seznamů ve stejném rozsahu a stejným způsobem, jako je získává státní zástupce pro účely trestního řízení.	32017R1939 32017R1939	čl. 5 odst. 6 čl. 43 odst. 1	6. Příslušné vnitrostátní orgány aktivně napomáhají a podporují vyšetřování a trestní stíhání, jež vede Úřad. Veškerá opatření, metody či postupy podle tohoto nařízení se řídí zásadou loajální spolupráce. 1. Evropské pověření žalobce musí mít možnost získat veškeré relevantní informace uložené ve vnitrostátních databázích pro vyšetřování trestných činů a databázích donucovacích orgánů, jakož i v dalších příslušných rejstřících orgánů veřejné moci, a to za stejných podmínek, jaké se v podobných případech uplatňují podle vnitrostátního práva.
Čl. I, bod 13 (§ 34e)	Státní zastupitelství je povinno neprodleně oznámit Úřadu evropského veřejného žalobce skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, u něhož by Úřad evropského veřejného žalobce mohl vykonat svou pravomoc v souladu s čl. 22 a čl. 25 odst. 2 a 3 nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.	32017R1939	čl. 24 odst. 1	1. Orgány, instituce a jiné subjekty Unie a orgány členských států příslušné podle příslušného vnitrostátního práva ohlásí Úřadu bez zbytečného odkladu jakékoli trestné jednání, u něhož by mohl vykonat svou pravomoc v souladu s článkem 22 a čl. 25 odst. 2 a 3.
Čl. I, bod 13 (§ 34g)	Spory o příslušnost mezi státním zastupitelstvím a Úřadem evropského veřejného žalobce v rozsahu, v jakém to nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce umožňuje, rozhoduje Nejvyšší státní zastupitelství.	32017R1939	čl. 25 odst. 6	6. Nedojde-li mezi Úřadem a vnitrostátními orgány pověřenými trestním stíháním ke shodě v otázce, zda trestné jednání spadá do působnosti čl. 22 odst. 2 nebo 3 nebo čl. 25 odst. 2 nebo 3, rozhodnou o příslušnosti k vyšetřování daného případu vnitrostátní orgány příslušné k určení příslušnosti v případech trestního stíhání na vnitrostátní úrovni. Členské státy určí vnitrostátní orgán, který rozhodne o určení příslušnosti.

Čl. II, bod 1 (§ 2 odst. 3)	(3) Státní zástupce je povinen stíhat všechny trestné činy, o nichž se dozví, pokud zákon, přímo použitelný předpis Evropské unie nebo vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.
Čl. II, bod 2 (§ 12 odst. 5)	(5) Kde tento zákon mluví o okresním státním zástupci, rozumí se tím i obvodní státní zástupce, popřípadě jiný státní zástupce se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském státním zástupci, rozumí se tím i městský státní zástupce v Praze. Státním zástupcem se rozumí i evropský pověřený žalobce, evropský žalobce a evropský nejvyšší žalobce v rozsahu jejich působnosti stanovené nařízením Rady (EU) 2017/1939, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.	32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřeni žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověřeni žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížečícího evropského žalobce. Evropští pověřeni žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.
		32017R1939	čl. 28 odst. 4	4. Ve výjimečných případech může dohlížečící evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným

				orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropští pověřený žalobci, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 4 (§ 144 odst. 2)	(2) Oprávněná osoba může podanou stížnost vzít výslovně zpět, dokud o ní nebylo rozhodnuto. Stížnost státního zástupce může vzít zpět i státní zástupce nadřízený nebo, jde-li o stížnost evropského pověřeného žalobce nebo evropského žalobce, příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce.	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.
		32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřený žalobci jednají jménem Úřadu ve

		32017R1939	čl. 28 odst. 4	svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověřeni žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejího evropského žalobce. Evropští pověřeni žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem. 4. Ve výjimečných případech může dohlížejí evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí,

				aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropští pověřený žalobci, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 5 a 6 (§ 146 odst. 2)	(2) Jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1, předloží věc k rozhodnutí a) policejní orgán státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor, a jde-li o stížnost proti usnesení, k němuž tento státní zástupce dal souhlas nebo pokyn, jeho prostřednictvím nadřízenému státnímu zástupci nebo, je-li takovým státním zástupcem evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, jeho prostřednictvím příslušnému orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce, b) státní zástupce nadřízenému státnímu zástupci nebo soudu, c) evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce příslušnému orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce nebo soudu, d) předseda senátu okresního soudu nadřízenému krajskému soudu, předseda senátu krajského soudu nadřízenému vrchnímu soudu a předseda senátu vrchního soudu Nejvyššímu soudu; přitom doručí, je-li to potřebné, opis stížnosti státnímu zástupci a osobě, která by mohla být rozhodnutím o stížnosti přímo dotčena, e) státní zástupce Nejvyššího státního zastupitelství nejvyššímu státnímu zástupci.	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.
		32017R1939	čl. 12 odst. 4	4. Pokud vnitrostátní právo některého členského státu stanoví vnitřní přezkum některých úkonů v rámci vnitrostátní struktury státního zastupitelství, spadá přezkum takových aktů evropského pověřeného žalobce do pravomocí dohlížejícího evropského žalobce v oblasti dohledu v souladu s jednacím řádem Úřadu, aniž je dotčena pravomoc stálé komory v oblasti dohledu a sledování.
		32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřený žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v

		32017R1939	čl. 28 odst. 4	tomto nařízením. Evropští pověřeni žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížečského evropského žalobce. Evropští pověřeni žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem. 4. Ve výjimečných případech může dohlížečský evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto

				nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropské pověření žalobci, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 10 a 11 (§ 158e odst. 4)	(4) Použití agenta povoluje na návrh státního zástupce vrchního státního zastupitelství nebo na návrh evropského pověřeného žalobce soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce, podávající návrh, činný. Návrh na použití agenta může podat i evropský žalobce; v takovém případě povoluje použití agenta soudce vrchního soudu, v jehož obvodu by byl činný evropský pověřený žalobce, který by byl jinak příslušný k výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení. V povolení musí být uveden účel použití a doba, po kterou bude agent použit, a údaje umožňující identifikaci agenta. Na základě nového návrhu, obsahujícího vyhodnocení dosavadní činnosti agenta, lze dobu povolení prodloužit, a to i opakovaně.	32017R1939 32017R1939	čl. 30 odst. 2 čl. 30 odst. 4	2. Aniž je dotčen článek 29, mohou vyšetřovací úkony uvedené v odstavci 1 tohoto článku podléhat podmínkám podle příslušného vnitrostátního práva, pokud toto právo výslovně stanoví zvláštní omezení pro určité kategorie osob nebo osoby určitého povolání, jež jsou právně vázány povinnostmi zachování důvěrnosti. 4. Evropské pověření žalobci mají pravomoc vyžádat si nebo nařídit ve svých členských státech vedle úkonů uvedených v odstavci 1 jakákoli další opatření, která jsou podle vnitrostátního práva v podobných případech státním zástupcům dostupná.
Čl. II, bod 12 (§ 159d odst. 3)	(3) Usnesení o nestíhání podezřelého doručí státní zástupce bezodkladně po právní moci Nejvyššímu státnímu zastupitelství; to neplatí, jde-li o usnesení vydané evropským pověřeným žalobcem nebo evropským žalobcem.	32017R1939 32017R1939	čl. 4 čl. 6 odst. 1	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí. 1. Úřad je nezávislý. Evropský nejvyšší žalobce, náměstci evropského nejvyššího žalobce, evropské pověření žalobci, evropské pověření žalobci, správní ředitel a zaměstnanci Úřadu jednají v zájmu Unie jako celku, jak ho vymezuje právo, a při výkonu svých povinností

				podle tohoto nařízení nevyhledávají ani nepřijímají pokyny od žádné osoby mimo Úřad, od žádného členského státu Evropské unie ani od žádného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie. Členské státy Evropské unie a orgány, instituce a jiné subjekty Unie respektují nezávislost Úřadu a nesnaží se jej ve výkonu jeho úkolů ovlivňovat.
Čl. II, bod 12 (§ 173a)	Usnesení o zastavení trestního stíhání a o postoupení věci doručí státní zástupce bezodkladně po právní moci Nejvyššímu státnímu zastupitelství; to neplatí, jde-li o usnesení vydané evropským pověřeným žalobcem nebo evropským žalobcem.	32017R1939 32017R1939	čl. 4 čl. 6 odst. 1	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí. 1. Úřad je nezávislý. Evropský nejvyšší žalobce, náměstci evropského nejvyššího žalobce, evropské žalobce, evropské pověřené žalobce, správní ředitel a zaměstnanci Úřadu jednají v zájmu Unie jako celku, jak ho vymezuje právo, a při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení nevyhledávají ani nepřijímají pokyny od žádné osoby mimo Úřad, od žádného členského státu Evropské unie ani od žádného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie. Členské státy Evropské unie a orgány, instituce a jiné subjekty Unie respektují nezávislost Úřadu a nesnaží se jej ve výkonu jeho úkolů ovlivňovat.
Čl. II, bod 12 (§ 174a odst. 1)	(1) Nejvyšší státní zástupce může do tří měsíců od právní moci rušit nezákonná usnesení nižších státních zástupců o nestíhání podezřelého podle § 159d odst. 1, o zastavení trestního stíhání nebo o postoupení věci; to neplatí, jde-li o usnesení vydané	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti

	evropským pověřeným žalobcem nebo evropským žalobcem.	32017R1939	čl. 6 odst. 1	provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí. 1. Úřad je nezávislý. Evropský nejvyšší žalobce, náměstci evropského nejvyššího žalobce, evropští žalobci, evropští pověřeni žalobci, správní ředitel a zaměstnanci Úřadu jednají v zájmu Unie jako celku, jak ho vymezuje právo, a při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení nevyhledávají ani nepřijímají pokyny od žádné osoby mimo Úřad, od žádného členského státu Evropské unie ani od žádného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie. Členské státy Evropské unie a orgány, instituce a jiné subjekty Unie respektují nezávislost Úřadu a nesnaží se jej ve výkonu jeho úkolů ovlivňovat.
Čl. II, bod 13 (§ 250 odst. 2)	(2) Osoba, která odvolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se odvolací soud odebere k závěrečné poradě. Odvolání státního zástupce může vzít zpět i nadřízený státní zástupce nebo, jde-li o odvolání evropského pověřeného žalobce nebo evropského žalobce, příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce.	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.
		32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřeni žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení.

		32017R1939	čl. 28 odst. 4	Evropští pověření žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověření žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejího evropského žalobce. Evropští pověření žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem. 4. Ve výjimečných případech může dohlížejí evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být

				bez zbytečného odkladu informování příslušné vnitrostátní orgány a evropští pověření žalobci, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 14 a 15 (§ 265d odst. 1)	(1) Dovolání mohou podat a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, pokud veřejnou žalobu před soudem nezastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, b) příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, pokud veřejnou žalobu před soudem zastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, nebo c) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.	32017R1939 32017R1939	čl. 4 čl. 13 odst. 1	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí. 1. Evropští pověření žalobci jednájí jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověření žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověření žalobci se řídí vedením a pokyny stále komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejícího evropského žalobce. Evropští pověření žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.

		32017R1939	čl. 28 odst. 4	4. Ve výjimečných případech může dohlížející evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijaté podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropské pověřené žalobce, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 16 (§ 265f odst. 1)	(1) V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce a příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce jsou povinni v dovolání uvést, zda	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno

	je podávají ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.	32017R1939	čl. 13 odst. 1	pravomocné rozhodnutí. 1. Evropští pověření žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověření žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověření žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejího evropského žalobce. Evropští pověření žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.
		32017R1939	čl. 28 odst. 4	4. Ve výjimečných případech může dohlížejí evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů

				orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropské pověřené žalobce, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 17 a 18 (§ 265g)	§ 265g (1) Osoba, která dovolání podala, může je výslovným prohlášením vzít zpět, a to až do doby, než se Nejvyšší soud odebere k závěrečné poradě. V řízení o dovolání se však pokračuje, vzal-li nejvyšší státní zástupce nebo příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce zpět dovolání podané jen ve prospěch obviněného, pokud obviněný trvá na pokračování dovolacího řízení; v takovém případě Nejvyšší soud rozhoduje v rozsahu, jakoby takové dovolání podané nejvyšším státním zástupcem nebo příslušným orgánem Úřadu evropského veřejného žalobce podal sám obviněný. Zpětvzetí dovolání podaného nejvyšším státním zástupcem nebo příslušným orgánem Úřadu evropského veřejného žalobce jen ve prospěch obviněného, který zemřel, je neúčinné. (2) Zpětvzetí dovolání vezme, není-li překážek, usnesením na vědomí předseda senátu Nejvyššího soudu, a nebyla-li věc dosud tomuto soudu předložena, předseda senátu soudu prvního stupně. Vzál-li nejvyšší státní zástupce nebo příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce zpět dovolání podané jen ve prospěch obviněného a obviněný trvá na pokračování řízení o dovolání, uvede to předseda senátu Nejvyššího soudu	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.

	v usnesení, jímž rozhoduje o zpětvzetí dovolání.	32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověření žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověření žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověření žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížeji jeho evropského žalobce. Evropští pověření žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.
		32017R1939	čl. 28 odst. 4	4. Ve výjimečných případech může dohlížejí evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci

				3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropské pověřené žalobce, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 17 (§ 265o)	§ 265o	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.
	(2) Je-li pro rozhodnutí o dovolání třeba objasnit nějakou okolnost, provede potřebné šetření předseda senátu Nejvyššího soudu, anebo na jeho žádost některý jiný orgán činný v trestním řízení, který je povinen mu bez zbytečného odkladu vyhovět. Pro takové šetření platí ustanovení hlavy páté. Ve zvlášť naléhavých případech lze k zajištění důkazního materiálu použít i prostředků uvedených v hlavě čtvrté. Zajistit osobu obviněného vydáním příkazu k zatčení a vzetím do vazby lze však jen tehdy, navrhne-li to nejvyšší státní zástupce nebo příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce v dovolání podaném v neprospěch obviněného a považuje-li to Nejvyšší soud za nezbytné vzhledem k závažnosti trestného činu a naléhavosti vazebních důvodů.	32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropské pověřené žalobce jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobce, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropské pověřené žalobce odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla

		32017R1939	čl. 28 odst. 4	přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověření žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejího evropského žalobce. Evropští pověření žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem. 4. Ve výjimečných případech může dohlížejí evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropští pověření žalobci, kteří se

				daným případem zabývají.
Čl. II, bod 22 a 23 (§ 265r odst. 1, 2)	(1) O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ve veřejném zasedání. V neveřejném zasedání může učinit a) rozhodnutí o odmítnutí dovolání (§ 265i), b) rozhodnutí o zrušení napadeného rozhodnutí (§ 265k) a přikázání věci k novému projednání a rozhodnutí (§ 265l odst. 1 a 2), je-li zřejmé, že vadu nelze odstranit ve veřejném zasedání, nebo c) jiná rozhodnutí, souhlasí-li s projednáním v neveřejném zasedání obviněný a nejvyšší státní zástupce nebo v případě, kdy veřejnou žalobu před soudem zastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce.	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.
	(2) Ve veřejném zasedání je účast státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství nebo v případě, kdy veřejnou žalobu zastupoval před soudem evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, účast evropského pověřeného žalobce, evropského žalobce nebo evropského nejvyššího žalobce povinná.	32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřeni žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověřeni žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stále komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejího evropského žalobce. Evropští pověřeni žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.
		32017R1939	čl. 28 odst. 4	4. Ve výjimečných případech může dohlížejí evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stále komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná

				opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropské pověřené žalobce, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 24 (§ 274)	O stížnosti pro porušení zákona rozhoduje Nejvyšší soud ve veřejném zasedání za účasti státního zástupce činného u Nejvyššího státního zastupitelství nebo v případě, kdy byl ve věci činný v posledním stupni evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, za účasti evropského pověřeného žalobce, evropského žalobce nebo evropského nejvyššího žalobce. Považuje-li to ministr spravedlnosti nebo předseda senátu za potřebné, účastní se veřejného zasedání též pověřený zástupce ministra spravedlnosti. Rozhodnutí podle § 268 odst. 1 může Nejvyšší soud učinit též v neveřejném zasedání.	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.

	32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřeni žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověřeni žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejího evropského žalobce. Evropští pověřeni žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.
	32017R1939	čl. 28 odst. 4	4. Ve výjimečných případech může dohlížejí evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3.

				Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropští pověřeni žalobci, kteří se daným případem zabývají.
Čl. II, bod 25 (§ 466 odst. 2)	(2) V případě, kdy v původním řízení byl ve věci činný v posledním stupni evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, může ministr spravedlnosti požádat o prošetření podnětu k podání stížnosti pro porušení zákona a o návrh vyřízení tohoto podnětu příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce.	32017R1939	čl. 4	Úřad odpovídá za vyšetřování a trestní stíhání pachatelů a spolupachatelů trestných činů poškozujících nebo ohrožujících finanční zájmy Unie, jež jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2017/1371 a vymezeny tímto nařízením, a jejich postavení před soud. Úřad v této souvislosti provádí úkony vyšetřování a trestního stíhání a vykonává před příslušnými soudy členských států úlohu žalobce, dokud není v daném případě vydáno pravomocné rozhodnutí.
		32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřeni žalobci jednájí jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověřeni žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stále komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejícího evropského žalobce. Evropští pověřeni žalobci rovněž odpovídají za podání

		32017R1939	čl. 28 odst. 4	obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem. 4. Ve výjimečných případech může dohlížející evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropské pověřené žalobce, kteří se daným případem zabývají.
Čl. III, bod 2 (§ 260 odst. 1	(1) Kdo vyhoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo uvede nepravdivé nebo hrubě	32017L1371	čl. 3 odst. 2	2. Pro účely této směrnice se za podvod poškozující finanční zájmy Unie považují:

a 2)	zkreslené údaje anebo zatají doklady nebo podstatné údaje, a tím umožní neoprávněné použití nebo zadržování finančních prostředků pocházejících z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu nebo umožní neoprávněné použití nebo zadržování majetku pořízeného z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta, zákazem činnosti nebo propadnutím věci. (2) Stejně bude potrestán, kdo neoprávněně použije finanční prostředky pocházející z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem, majetek pořízený z rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtů spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo zmenší zdroje některého takového rozpočtu.		a) ve vztahu k výdajům nesouvisejícím se zadáváním veřejných zakázek jakékoli konání nebo opomenutí v souvislosti s: i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek zpronevěru nebo neoprávněné zadržování prostředků nebo aktiv z rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unií nebo jejím jménem, ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo iii) nesprávným použitím takových prostředků či aktiv za jiným účelem, než pro který byly původně přiděleny; b) ve vztahu k výdajům souvisejícím se zadáváním veřejných zakázek jakékoli konání nebo opomenutí, alespoň jsou-li spáchány s cílem získat poškozením finančních zájmů Unie pachateli nebo jiné osobě neoprávněný prospěch, v souvislosti s: i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek zpronevěru nebo neoprávněné zadržování prostředků nebo aktiv z rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unií nebo jejím jménem, ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo iii) nesprávným použitím takových prostředků či aktiv za jiným účelem, než pro který byly původně přiděleny, čímž dochází k poškození finančních zájmů Unie; c) ve vztahu k příjmům jiným než plynoucím z vlastních zdrojů založených na DPH, jež jsou uvedeny v písmenu d), jakékoli konání nebo opomenutí v souvislosti s: i) použitím nebo předložením nepravdivých,

		32017L1371	čl. 7 odst. 2, 3	nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů, které má za následek protiprávní snížení zdrojů rozpočtu Unie nebo rozpočtů spravovaných Unii nebo jejím jménem, ii) neposkytnutím informace v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo iii) nesprávným použitím zákonně získaného prospěchu, které má stejný důsledek; d) ve vztahu k příjmům plynoucím z vlastních zdrojů založených na DPH jakékoli konání nebo opomenutí spáchané v přeshraničních podvodných systémech v souvislosti s: i) použitím nebo předložením nepravdivých, nesprávných nebo neúplných údajů nebo podkladů v souvislosti s DPH, které má za následek snížení zdrojů rozpočtu Unie, ii) neposkytnutím informací v souvislosti s DPH v rozporu se zvláštní povinností, které má stejný důsledek, nebo iii) předložením správných údajů týkajících se DPH s cílem podvodně zastřít neodvedení daně nebo neoprávněně vytvořit nárok na vrácení DPH. 2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 bylo možné uložit maximální trestní sankci spočívající v trestu odnětí svobody. 3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby za trestné činy uvedené v člancích 3 a 4 bylo možné uložit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let, pokud jimi byla způsobena značná škoda nebo získán značný prospěch. Škoda způsobená nebo prospěch získaný trestnými činy uvedenými v čl. 3 odst. 2 písm. a), b) a c) a v článku 4

				se považují za značné, pokud převyšují 100 000 EUR. Škoda způsobená nebo prospěch získaný trestnými činy uvedenými v čl. 3 odst. 2 písm. d) se s výhradou čl. 2 odst. 2 vždy považují za značné. Členské státy mohou rovněž stanovit trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně čtyř let za jiných závažných okolností vymezených ve vnitrostátním právu.
Čl. IX, bod 2 (§ 70a odst. 2)	(2) Dnem, k němuž vznikla soudci funkce evropského nejvyššího žalobce, je soudce dočasně přidělen k Úřadu evropského veřejného žalobce. Dočasné přidělení trvá po dobu výkonu této funkce.	32017R1939	čl. 14 odst. 1	1. Evropský parlament a Rada jmenují po vzájemné dohodě evropského nejvyššího žalobce na funkční období sedmi let, které nelze obnovit. Rada rozhoduje prostou většinou.
Čl. X, bod 2 (§ 12 odst. 3)	(3) Pokud nepodali návrh na zahájení kárného řízení, předseda senátu vyrozumí o zahájení kárného řízení též a) předsedu soudu, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným soudce, předseda soudu, místopředseda soudu nebo předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, b) nejvyššího státního zástupce a vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným státní zástupce, c) nejvyššího státního zástupce, vedoucího státního zástupce stojícího v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, a Úřad evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského pověřeného žalobce, d) nejvyššího státního zástupce a Úřad evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského žalobce, nebo e) Exekutorskou komoru České republiky, je-li kárně	32017R1939	čl. 17 odst. 4	4. Pokud členský stát rozhodne, že vnitrostátního žalobce, který byl jmenován do funkce evropského pověřeného žalobce, odvolá nebo mu uloží disciplinární opatření z důvodů, které nesouvisí s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení, informuje evropského nejvyššího žalobce před tím, než daný krok učiní. Členský stát nesmí evropského pověřeného žalobce odvolat ani mu uložit disciplinární opatření z důvodů souvisejících s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení bez souhlasu evropského nejvyššího žalobce. Pokud evropský nejvyšší žalobce nesouhlasí, může dotčený členský stát požádat kolegium o přezkoumání této záležitosti.

	obviněným soudní exekutor.			
Čl. X, bod 4 (§ 19 odst. 1)	(1) Dojde-li senát k závěru, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, rozhodne, že je vinen, a uloží mu kárné opatření nebo rozhodne o upuštění od uložení kárného opatření za podmínek stanovených zvláštními právními předpisy ⁷⁾ . Při uložení kárného opatření státnímu zástupci jmenovanému do funkce evropského pověřeného žalobce pro kárné provinění související s jeho povinnostmi podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce ¹⁰⁾ , postupuje senát podle tohoto přímo použitelného předpisu.	32017R1939	čl. 17 odst. 4	4. Pokud členský stát rozhodne, že vnitrostátního žalobce, který byl jmenován do funkce evropského pověřeného žalobce, odvolá nebo mu uloží disciplinární opatření z důvodů, které nesouvisí s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení, informuje evropského nejvyššího žalobce před tím, než daný krok učiní. Členský stát nesmí evropského pověřeného žalobce odvolat ani mu uložit disciplinární opatření z důvodů souvisejících s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení bez souhlasu evropského nejvyššího žalobce. Pokud evropský nejvyšší žalobce nesouhlasí, může dotčený členský stát požádat kolegium o přezkum této záležitosti.
Čl. X, bod 5 (§ 20)	(1) Písemné vyhotovení rozhodnutí senátu se doručí kárně obviněnému, obhájci, jestliže jej kárně obviněný má, návrhovateli, ministru spravedlnosti a a) předsedovi soudu, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným soudce, předseda soudu, místopředseda soudu nebo předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, b) nejvyššímu státnímu zástupci a vedoucímu státnímu zástupci státního zastupitelství, k němuž je kárně obviněný přidělen k výkonu funkce, je-li kárně obviněným státní zástupce, c) nejvyššímu státnímu zástupci, vedoucímu státnímu zástupci stojícímu v čele státního zastupitelství, které bylo stanoveno jako místo výkonu funkce evropského pověřeného žalobce, a Úřadu evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského pověřeného žalobce, d) nejvyššímu státnímu zástupci a Úřadu evropského veřejného žalobce, je-li kárně obviněným státní zástupce jmenovaný do funkce evropského žalobce, nebo e) Exekutorské komoře České republiky, je-li kárně obviněným	32017R1939	čl. 17 odst. 4	4. Pokud členský stát rozhodne, že vnitrostátního žalobce, který byl jmenován do funkce evropského pověřeného žalobce, odvolá nebo mu uloží disciplinární opatření z důvodů, které nesouvisí s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení, informuje evropského nejvyššího žalobce před tím, než daný krok učiní. Členský stát nesmí evropského pověřeného žalobce odvolat ani mu uložit disciplinární opatření z důvodů souvisejících s jeho povinnostmi podle tohoto nařízení bez souhlasu evropského nejvyššího žalobce. Pokud evropský nejvyšší žalobce nesouhlasí, může dotčený členský stát požádat kolegium o přezkum této záležitosti.

	soudní exekutor. (2) Kárně obviněnému se písemné vyhotovení rozhodnutí senátu doručuje do vlastních rukou.			
Čl. XII [§ 2 písm. a)]	Pro účely tohoto zákona se rozumí a) justičním orgánem soud, státní zastupitelství anebo evropský pověřený žalobce, evropský žalobce nebo evropský nejvyšší žalobce v rozsahu jejich působnosti stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce,	32017R1939	čl. 13 odst. 1	1. Evropští pověřeni žalobci jednají jménem Úřadu ve svých členských státech a mají stejné pravomoci jako vnitrostátní žalobci, pokud jde o vyšetřování, trestní stíhání a podání obžaloby, navíc k jim svěřeným zvláštním pravomocem a postavení a s výhradou těchto pravomocí a postavení, za podmínek stanovených v tomto nařízení. Evropští pověřeni žalobci odpovídají za vyšetřování a trestní stíhání, která sami zahájili, která jim byla přidělena nebo která převzali za použití svého evokačního práva. Evropští pověřeni žalobci se řídí vedením a pokyny stálé komory pověřené případem, jakož i pokyny dohlížejícího evropského žalobce. Evropští pověřeni žalobci rovněž odpovídají za podání obžaloby; zejména mají pravomoc předkládat odůvodnění obžaloby, podílet se na dokazování a uplatňovat dostupné opravné prostředky v souladu s vnitrostátním právem.
		32017R1939	čl. 28 odst. 4	4. Ve výjimečných případech může dohlížející evropský žalobce po obdržení souhlasu příslušné stálé komory přijmout odůvodněné rozhodnutí vést vyšetřování osobně, buď tím, že provede vyšetřovací úkony a jiná opatření osobně, nebo že vydá pokyn příslušným orgánům svého členského státu, pokud se to jeví jako nezbytné v zájmu účinnosti vyšetřování či trestního stíhání z důvodu jednoho nebo více následujících kritérií: a) závažnost trestného činu, zejména s ohledem na jeho možný dopad na úrovni Unie; b) skutečnost, že se vyšetřování týká úředníků nebo

			ostatních zaměstnanců Evropské unie nebo členů orgánů Unie; c) selhání mechanismu předání stanoveného v odstavci 3. Za těchto výjimečných okolností členské státy zajistí, aby byl evropský žalobce oprávněn nařizovat nebo požadovat vyšetřovací úkony a jiná opatření a aby měl veškeré pravomoci, odpovědnosti a povinnosti, jako by měl evropský pověřený žalobce v souladu s tímto nařízením a vnitrostátním právem. O rozhodnutí přijatém podle tohoto odstavce musí být bez zbytečného odkladu informováni příslušné vnitrostátní orgány a evropská pověření žalobci, kteří se daným případem zabývají.

Číslo předpisu EU (kód celex)	Název předpisu EU
32017L1371	Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1371 ze dne 5. července 2017 o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím nebo ohrožujícím finanční zájmy Unie
32017R1939	Nařízení Rady 2017/1939 ze dne 12. října 2017, kterým se provádí posílená spolupráce za účelem zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce